

КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК ГНІЙНОЇ РАНИ У КОТА

Звенігородська Таміла Владиславівна,

кандидат ветеринарних наук, доцент

Кухаренко Анна Ігорівна,

здобувач вищої освіти, факультет

ветеринарної медицини, 2 курс, 1 група

Полтавський державний аграрний університет

tami777@ukr.net

Вступ. Сьогодення ветеринарної медицини характеризується постійним збільшенням обсягу оперативних втручань і контингенту тварин, яким вони необхідні. Так, на частку хірургічної патології припадає близько 60 % від загальної кількості всіх захворювань собак і котів. Поранення супроводжується місцевими та загальними реакціями організму тварини. Загальні реакції направлені на прискорення процесів катаболізму під дією гормонів та симпатичної нервової системи. Місцеві реакції загоєння мають свої особливості, що залежать від пошкоджених органів і тканин, їх морфологічної будови; від величини ділянки ураження, бактеріального обсіменіння, супутніх хвороб, тощо. Тому **метою** нашої статті є аналіз різних факторів, що впливають на розвиток агресивної поведінки собаки від народження до дорослого віку.

Матеріали і методи. Дослідження проводилися з 4 січня по 2 лютого 2022 року. На прийом в науково-навчально-виробничу клініку привели кошенятко Бусінку віком чотири місяці. Анамнез: на лапу кошеняті наїхали машиною, здерли ділянку шкіри розміром 7× 10 см. Сім днів власники засипали рану порошком стрептоциду. Було призначене лікування. Щодня проводили огляд рани, її країв, визначали наявність кірочок, їх колір, наскільки легко вони відділялися. Визначалася наявність епітеліальної облямівки, її колір і величина в міліметрах, поява грануляційної тканини в рані, її характер (рожевий, нерівний, блідо-рожевий, дрібнозернистий, яскраво-червоний, крупнозернистий). Огляд стінок і дна рани робили візуально. Відмічали набряклість навколо рани, її розміри, консистенцію. Для морфологічних

досліджень кров брали вранці з поверхневої вени передпліччя. Бактеріологічне дослідження матеріалу проводили, поміщаючи його в пробірку з 0,5 мл стерильного розчину 0,9 % хлориду натрію. Чутливість виділених культур до антибіотиків визначали методом дисків.

Результати і обговорення. При бактеріологічному дослідженні ранового ексудату виявили: *Streptococcus pyogenes* та *Staphylococcus saprophyticus*. Методом дисків виявили чутливість до тиротрицину та стрептоміцину. За період лікування температура тіла кошеняти знаходилася в межах 38-38,5 °С, кількість дихальних рухів складала 21-22 дих.рухи/хв., частота серцевих скорочень становила 80-82 уд/хв. Відразу після того як кошеня надійшло в клініку, рана була оброблена хлоргексидином, некротизовану шкіру було видалено. Застосовували Синтоміцинову мазь 10 %, зверху сітка Воскопран, потім бинтова пов'язка на 6 годин. Потім Тирозур гель тонким шаром, залишали на 10 хвилин підсушити і Солкосерил мазь, сітка Воскопран і пов'язка. Перші 5 днів усі перев'язки через 6 годин. Далі двічі на добу за тією ж схемою Тирозур дати підсохнути 10 хвилин і Солкосерил мазь, сітка Воскопран + бинт. Лікування тривало близько місяця. Площа ранової поверхні на п'яту добу зменшилася на 15 %, на 15 добу – на 59 %, на 30 добу – на 95 %.

Висновки. Таким чином, в результаті проведеного дослідження встановлена висока терапевтична ефективність схеми лікування з використанням гелю Тирозур, Синтоміцинової мазі, сіток Воскопран та мазі Солкосерил.

Список використаної літератури:

1. Westling, K., Farra, A., Cars, B., Ekblom, A. G., Sandstedt, K., Settergren, B., ... & Jorup, C. (2006). Cat bite wound infections: a prospective clinical and microbiological study at three emergency wards in Stockholm, Sweden. *Journal of Infection*, 53(6), 403-407. doi:10.1016/j.jinf.2006.01.001
2. Bohling, M.W., Henderson, R.A., Swaim, S.F., Kincaid, S.A. and Wright, J.C. (2004), *Cutaneous Wound Healing in the Cat: A*

Macroscopic Description and Comparison with Cutaneous Wound
Healing in the Dog. *Veterinary Surgery*, 33: 579-587.
<https://doi.org/10.1111/j.1532-950X.2004.04081.x>